

eller det særlige fradrag for invaliders befordringsudgifter skal have nogen indflydelse på størrelsen af det faste lønmodtagerfradrag.

Til § 5.

Bestemmelserne i ligningslovens § 22 om beregning af de særlige nedslag i skatteansættelserne for folke- og invalidepensionister m. fl. foreslås ændret.

De nye kommuneskatteregler, hvorefter indkomstskatten i en række kommuner beregnes med en fast procent af den del af indkomsten, der overstiger personfradragene samt eventuelle hustru- og børnefradrag, har bevirket, at behovet for særlige nedslagsregler for folke- og invalidepensionister er blevet stærkt formindsket. I hovedstadsområdet, købstæderne og disses forstæder samt i sognekommuner med større bymæssige bebyggelser, hvor skatten beregnes efter disse regler, er indkomster svarende til den fulde indtægtsbestemte folkepension således helt fritaget for indkomstskat allerede for skatteåret 1959-60.

For de skatteydere, hvis indtægter er lidt højere, vil kommuneskatten for skatteåret 1960-61 blive nedsat forholdsvis meget, fordi personfradraget for forsørgere i disse kommuner forhøjes fra 3 000 kr. til 4 000 kr. Endvidere vil den i § 7 foreslåede ændring af det skattemæssige forsørgerbegreb, hvorefter alle personer, der er fyldt 65 år, stilles som forsørgere, bevirke, at trangen til særlige nedslag for personer, der hidtil er beskattet som ikke-forsørgere, bliver langt mindre end tidligere.

Det foreslås derfor at ændre nedslagsreglerne, således at nedslagsbeløbene gennemgående formindskes. Efter forslaget skal de såkaldte „maksimalindkomster“ reduceres med 600 kr. i hovedstadsområdet og i købstæderne m. v. (område A og B), og samtidig nedsættes de højeste nedslagsbeløb, der kan indrømmes i disse områder til 3 000 kr. I landkommunerne (område C) nedsættes maksimalindkomsterne med 400 kr., medens de højeste nedslagsbeløb opretholdes uændret, idet de fleste kommuner i dette område fortsat ligner kommuneskatten „efter lejlighed“ og derfor beskatter de laveste indkomster.

For personer, der hidtil er beskattet som forsørgere, vil de foreslåede regler i visse tilfælde betyde mindre skatteforhøjelser, dersom den gældende skala for statsindkomstskatten forlænges uændret for skatteåret 1960-61. Skatteydere, hvis indtægter svarer til den fulde indtægtsbestemte folkepension, vil således få indkomstskatten forøget i de kommuner, der stadig ligner „efter lejlighed“, men ikke i de kommuner, der anvender de ny personfradrag. For forsørgere med lidt højere

indkomster — fra ca. 6 000 kr. op til de gældende maksimalindkomster på 8 800, 8 200 eller 7 600 kr., henholdsvis i område A, B og C — vil der blive tale om nogen forhøjelse i samtlige kommuner.

For de skatteydere, der hidtil er beskattet som ikke-forsørgere, vil overgangen til beskatning som forsørgere medføre skattelettelser, der helt eller delvis vil opveje virkningerne af de foreslåede ændringer i nedslagsreglerne.

Løvrigt er det tanken i forbindelse med forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1960-61 at foreslå visse ændringer i skalaerne for statsindkomstskatten. Gennemførelsen af disse ændringer vil bevirke, at de foran omtalte mindre skatteforhøjelser helt eller delvis undgås.

Samtidig med ændringerne i nedslagsbeløbene foreslås reglerne om kommunernes opdeling i de tre områder A, B og C ændret under hensyn til kommuneskattelovens regler om, hvilke kommuner der skal betragtes som forstadskommuner.

Område A udvides herefter med 9 københavnske omegnskommuner, der ligesom de af område A allerede omfattede 13 kommuner har eller kan få „borgmesterordning“, og område B udvides til at omfatte de omegnskommuner til købstadskommunerne, som har mindst 500 indbyggere bosat i forstadsbebyggelser. Endelig er der i paragraffen foretaget en ændring af redaktionel karakter.

Til § 6.

Ved forslaget ændres den områdeinddeling, der lægges til grund ved gradueringen af det i ligningslovens § 23 omhandlede børnefradrag. Der henvises til bemærkningerne til § 5.

Til § 7.

Efter den foreslåede regel skal skattepligtige, der er fyldt 65 år ved begyndelsen af det kalenderår, hvori skatten ansættes, stilles som familieforsørgere ved skatteberegningen, selv om de ikke opfylder de i ligningslovens § 25, stk. 1, nr. 1-3, fastsatte betingelser.

Til § 8.

Ved forslaget ændres den områdeinddeling, der efter bestemmelsen i ligningslovens § 26, stk. 1 b, er afgørende for, om størrelsen af et hjemmaværende barns indtægt skal medføre selvstændig skatteansættelse af barnet. Der henvises til bemærkningerne til § 5.

Til § 9.

Under folketingsudvalgets forhandlinger om forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formue-